

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. spalio 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — ESS 6 straipsnis — Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnis — Palankesnio baudžiamojo įstatymo taikymas atgaline data — Italijos piliečiai, kurie organizavo Rumunijos piliečių neteisėtą atvykimą į Italijos teritoriją — Faktinės aplinkybės, įvykusios iki Rumunijos įstojimo į Sąjungą — Rumunijos įstojimo poveikis nusikaltimui, kurį sudaro pagalba nelegaliai imigruoti — Sąjungos teisės įgyvendinimas — Teisingumo Teismo jurisdikcija“

Byloje C-218/15

dėl *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso teismas, Italija) 2015 m. balandžio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gegužės 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

Gianpaolo Paoletti,

Umberto Castaldi,

Domenico Faricelli,

Antonio Angelucci,

Mauro Angelucci,

Antonio D'Ovidio,

Camillo Volpe,

Giampaolo Canzano,

Raffaele Di Giovanni,

Antonio Della Valle

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits ir M. Berger,

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

* Proceso kalba: italų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- G. Paoletti, atstovaujamo *avvocato* G. Milia,
- G. Canzano, atstovaujamo *avvocato* P. Di Giovanni,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* L. D'Ascia,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Eberhard,
- Europos Komisijos, atstovaujamos H. Krämer ir D. Nardi,

susipažinęs su 2016 m. gegužės 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su ESS 6 straipsnio, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 49 straipsnio ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 7 straipsnio išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą Gianpaolo Paoletti ir kitiems Italijos piliečiams, kaltinamiems dėl to, kad suteikė pagalbą Rumunijos piliečiams neteisėtai imigruoti į Italiją iki Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2002/90/EB, apibrėžiančios padėjimą [pagalbą] neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi (OL L 328, 2002, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 64), 2 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„<...> turėtų būti imamasi priemonių kovoti su padėjimu [pagalba] nelegaliai imigracijai, susijusiu [susijusia] su neteisėtu sienos kirtimu tiesiogine prasme ir vykdomu [vykdoma] siekiant palaikyti žmonių išnaudojimui skirtus tinklus.“

- 4 Šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Kiekviena valstybė narė įteisina atitinkamas sankcijas:

- a) tam, kas iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, atvykti į valstybės narės teritoriją arba per ją vykti tranzitu pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių atvykimo arba jų vykimo tranzitu;
- b) tam, kas dėl finansinės naudos iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, apsigyventi valstybės narės teritorijoje pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių gyvenimo.“

- 5 Pagal šios direktyvos 3 straipsnį kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už šios direktyvos 1 ir 2 straipsniuose nurodytus pažeidimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios sankcijos.
- 6 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinio [pagrindų] sprendimo 2002/946/TVR dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui [pagalbai] neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi (OL L 328, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 61) 1 straipsnyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už direktyvos [2002/90] 1 ir 2 straipsniuose apibrėžtus pažeidimus būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasiosiomis [atgrasomosiomis] baudžiamosiomis bausmėmis, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija.“

Italijos teisė

- 7 1998 m. liepos 25 d. *decreto legislativo n. 286 – Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero* (Įstatyminis dekretas Nr. 286, kuriame pateikiama nuostatų, susijusių su imigracijos teisės aktais ir taisyklėmis dėl užsieniečių statuso, suvestinė redakcija) (GURI, Nr. 191, 1998 m. rugpjūčio 18 d, paprastas priedas), pakeisto 2009 m. liepos 15 d. *legge n. 94* (Įstatymas Nr. 94) (toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 286/1998), 12 straipsnio 3 ir 3bis dalyse nustatyta:

„3. Išskyrus atvejus, kai padaromas sunkesnis nusikaltimas, kiekvienas asmuo, kuris, pažeisdamas šios suvestinės redakcijos įstatymo nuostatas, skatina, organizuoja, finansuoja ar vykdo užsieniečių gabenimą į Italiją ir jam vadovauja arba atlieka kitus veiksmus, kuriais siekiama leisti užsieniečiams neteisėtai atvykti į Italiją ar į kitos valstybės, kurios piliečiai jie nėra arba kurioje jie neturi leidimo nuolat gyventi, teritoriją, baudžiamas laisvės atėmimo bausme nuo penkerių iki penkiolikos metų ir 15 000 eurų bauda už kiekvieną asmenį, jeigu:

- a) veikia susijusi su penkių ar daugiau asmenų neteisėtu atvykimu į Italijos teritoriją ar buvimu joje;
- b) siekiant suteikti galimybę neteisėtai atvykti į teritoriją arba joje neteisėtai būti, kilo pavojus vežamo asmens gyvybei arba saugumui;
- c) siekiant suteikti galimybę neteisėtai atvykti į teritoriją arba joje neteisėtai būti, vežamas asmuo buvo kankinamas arba su juo buvo nežmoniškai elgiamasi;
- d) veiką padaro trys ar daugiau asmenų bendrininkaudami, naudodamiesi tarptautinio transporto paslaugomis arba naudodami suklastotus ar pakeistus ar kaip nors kitaip neteisėtai gautus dokumentus;
- e) veiką padarę asmenys disponuoja ginklais arba sprogmenimis.

3bis. Jeigu 3 dalyje nurodytos veikos padaromos dviem ar keliais iš šios dalies a, b, c, d ir e punktuose nurodytų būdų, jame nurodyta bausmė griežtinama.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 8 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje kaltinami asmenys, Italijoje įsteigę bendrovę, pagal Rumunijos teisę įsteigtos bendrovės *Api Construction SRL* fiktyvų filialą, 2004 ir 2005 m. iš *direzione provinciale del lavoro di Pescara* (Peskaros provincijos darbo inspekcija, Italija) gavo darbo leidimus, paskui leidimus gyventi Italijos teritorijoje 30 Rumunijos

piliečių. Šie leidimai buvo išduoti pagal Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 27 straipsnio g punktą, pagal kurį darbdavio prašymu, neatsižvelgiant į darbuotojų užsieniečių skaičių, leidžiama laikinai priimti Italijoje veikiančiose įmonėse įdarbintus darbuotojus.

- 9 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, kad kaltinamieji pagrindinėje byloje kaltinami tuo, kad organizavo neteisėtą Rumunijos piliečių atvykimą laikotarpiu prieš Rumunijos įstojimą į Sąjungą, „kad pasipelnytų aktyviai ir ilgą laiką išnaudodami užsienio darbuotojus kaip pigią darbo jėgą“.
- 10 Prašymą priimti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, pirma, ar, atsižvelgiant į ESS 6 straipsnį, Chartijos 49 straipsnį ir EŽTK 7 straipsnį, dėl Rumunijos įstojimo į Sąjungą išnyko nusikaltimas, kurį sudarė Italijos piliečių pagalba neteisėtai imigruoti Rumunijos piliečiams iki šio įstojimo ir, antra, ar kaltinamiesiems pagrindinėje byloje turi būti taikomas palankesnio baudžiamojo įstatymo galiojimo atgaline data principas.
- 11 Šiomis aplinkybėmis *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso teismas, Italija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
„1. Ar EŽTK 7 straipsnį, Chartijos 49 straipsnį ir ESS 6 straipsnį reikia aiškinti taip, kad dėl Rumunijos įstojimo į Sąjungą 2007 m. sausio 1 d. išnyko nusikalstama veika, numatyta 1998 m. Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnyje, pagal kurį baudžiama pagalba, kurią sudaro pagalba Rumunijos piliečiams neteisėtai imigruoti ir neteisėtai gyventi Italijos teritorijoje?
2) Ar šie straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys valstybei narei taikyti galiojimo atgaline data *in mitius* principą asmenims, kuriems iki 2007 m. sausio 1 d. (ar kitos paskesnės datos, kurią sutartis visiškai įsigaliojo), kada Rumunija įstojo į Sąjungą, buvo numatyta atsakomybė už Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnio pažeidimą dėl Rumunijos piliečių neteisėtos imigracijos pagalbos veiksmų, kurie nebelaikomi nusikaltimu nuo 2007 m. sausio 1 d.“

Dėl Teisingumo Teismo kompetencijos

- 12 Italijos vyriausybė ginčija prejudicinių klausimų priimtinumą, nes nurodytos Sąjungos teisės normos netaikytinos tokioje byloje, kaip pagrindinė byla. Nacionalinės teisės nuostatos dėl pagalbos nelegaliai imigruoti, įskaitant atvejį, kai nusikaltimas padarytas dėl Rumunijos piliečių iki Rumunijos įstojimo į Sąjungą, nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.
- 13 Šiuo aspektu reikia priminti, kad Chartijos taikymo sritis, kiek tai susiję su valstybių narių veiksmais, apibrėžta jos 51 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią Chartijos nuostatos skirtos valstybėms narėms tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę (2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 17 punktą).
- 14 Pagal Teisingumo Teismo praktiką sąvoka „Sąjungos teisės įgyvendinimas“, kaip ji suprantama pagal Chartijos 51 straipsnį, siejama su Sąjungos teisės akto ir nagrinėjamos nacionalinės priemonės sąsaja, kuri išeina už sričių panašumo arba vienos srities netiesioginio poveikio kitai ribų (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 6 d. Sprendimo *Siragusa*, C-206/13, EU:C:2014:126, 24 punktą).
- 15 Šie motyvai atitinka motyvus, kuriais grindžiama ESS 6 straipsnio 1 dalis, pagal kurią Chartijos nuostatos niekaip neišplečia Sutartyse apibrėžtos Sąjungos kompetencijos (2014 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Pelckmans Turnhout*, C-483/12, EU:C:2014:304, 21 punktą).
- 16 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą vis dėlto aiškiai nenurodytos Sąjungos teisės nuostatos, kurios turėjo būti įgyvendintos pagrindinėje byloje nagrinėjamais teisės aktais.

- 17 Tačiau, remiantis Direktyvos 2002/90 2 konstatuojamąja dalimi, šia direktyva siekiama sumažinti pagalbą neteisėtai imigruoti. Be to, Pagrindų sprendimo 2002/946 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už šios direktyvos 1 ir 2 straipsniuose apibrėžtas nusikalstamas veikas būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasomosiomis baudžiamosiomis bausmėmis, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija.
- 18 Nepriklausomai nuo klausimo, ar Įstatyminis dekretas Nr. 286/1998 buvo priimtas siekiant į Italijos teisės sistemą perkelti Direktyvos 2002/90 ir Pagrindų sprendimo 2002/946 nuostatas, baudžiamojo persekiojimo siekiant užkirsti kelią pagalbai neteisėtai imigruoti, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, tikslas yra užtikrinti šios direktyvos ir Pagrindų sprendimo įgyvendinimą (pagal analogiją žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 27 ir 28 punktus).
- 19 Be to, reikia konstatuoti, kad šioje byloje prejudiciniai klausimai susiję su tuo, kokią įtaką Rumunijos piliečių įgytas Sąjungos piliečio statusas dėl Rumunijos įstojimo turi minėtų nacionalinės teisės aktų taikymui, o tam reikalingas Sąjungos teisės išaiškinimas.
- 20 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Teisingumo Teismas yra kompetentingas atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo prejudicinius klausimus.

Dėl esmės

Pirminės pastabos

- 21 ESS 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad pagrindinės teisės, kurias garantuoja EŽTK, sudaro Sąjungos teisės bendruosius principus. Be to, Chartijos 52 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Chartijoje nustatytų teisių, kurios atitinka EŽTK užtikrinamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia, kaip nustatyta toje konvencijoje. Ši konvencija nėra į Sąjungos teisės sistemą formaliai integruota teisės priemonė, kol Sąjunga prie jos neprisijungė (žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 44 punktą ir 2016 m. vasario 15 d. Sprendimo *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 45 punktą).
- 22 Todėl reikia remtis tik ESS 6 straipsniu ir Chartijos 49 straipsniu (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Otis ir kt.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 47 punktą ir 2016 m. vasario 15 d. Sprendimo *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 46 punktą).

Dėl prejudicinių klausimų

- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausimais, į kuriuos reikia atsakyti kartu, iš esmės siekia sužinoti, ar ESS 6 straipsnį ir Chartijos 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad valstybės įstojimas į Sąjungą nėra kliūtis tam, kad kita valstybė narė galėtų nustatyti baudžiamąją sankciją asmenims, kurie iki šio įstojimo padarė nusikaltimą, kurį sudaro pagalba neteisėtai imigruoti pirmosios valstybės piliečiams.
- 24 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia dėl palankesnio baudžiamojo įstatymo taikymo atgaline data principo taikymo kaltinamiesiems, kurie organizavo neteisėtą imigraciją.
- 25 Šiuo aspektu reikia priminti, kad šis principas, įtvirtintas Chartijos 49 straipsnio 1 dalyje, yra Sąjungos pirminės teisės dalis. Net prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, pagal kurią Chartijai suteikta tokia pati teisinė galia kaip sutartims, Teisingumo Teismas nusprendė, kad šis principas susiformavo iš valstybių

narių bendrųjų konstitucinių tradicijų, todėl turi būti laikomas vienu iš Sąjungos bendrųjų principų, į kuriuos nacionalinis teismas turi atsižvelgti, kai taiko nacionalinę teisę (šiuo klausimu žr. 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *Kremzow*, C-299/95, EU:C:1997:254, 14 punktą).

- 26 Taigi vien tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos faktinės aplinkybės susiklostė 2004 ir 2005 m., t. y. iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo 2009 m. gruodžio 1 d., šioje byloje nėra kliūtis taikyti Chartijos 49 straipsnio 1 dalį.
- 27 Palankesnio baudžiamojo įstatymo taikymas būtinai susijęs su įstatymų seka laiko atžvilgiu ir pagrįstas išvada, kad teisės aktų leidėjas pakeitė savo nuomonę arba dėl faktinių aplinkybių baudžiamojo kvalifikavimo, arba dėl bausmės, taikytinos už nusikalstamą veiką.
- 28 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės aktas, t. y. Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnio 3 ir 3a dalys, nebuvo pakeistas iki to laiko, kada buvo padaryti nusikaltimai, kuriais kaltinami pagrindinėje byloje kaltinami asmenys. Už pagalbą neteisėtai imigruoti į Italiją dar vis baudžiama laisvės atėmimo bausme nuo penkerių iki penkiolikos metų.
- 29 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad teisės akto pakeitimas, į kurį reikėtų atsižvelgti, atliktas priimant „nebaudžiamąjį“ įstatymą, t. y. Rumunijos stojimo į Sąjungą aktą. Šis teismas nurodo, jog dėl to, kad Rumunijos piliečiai įgijo Sąjungos piliečių statusą po šio įstojimo 2007 m. sausio 1 d., o 2014 m. sausio 1 d. paskutiniai laisvo darbuotojų judėjimo apribojimai panaikino motyvus bausti asmenis, kurie organizavo šių piliečių imigraciją ankstesniu laikotarpiu.
- 30 Šis teismas priduria, jog 2008 m. sausio 10 d. *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) – jo jungtinė kolegija – konstatavo, kad dėl Rumunijos įstojimo į Sąjungą pagalba neteisėtai imigruoti iki šio įstojimo negalėjo netekti nusikalstamo pobūdžio ir kad ši teismo praktika buvo vėl patvirtinta 2011 ir 2015 m. Tačiau 2007 m. gegužės 8 d. nutartyje, kuria šia byla buvo perduoda nagrinėti sujungtomis kolegijoms, *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas) laikėsi priešingos nuomonės.
- 31 Taigi kyla klausimas, ar tai, kad Rumunijos piliečiai įgijo Sąjungos piliečių statusą, turi įtakos nusikalstamos veikos, kurią sudaro pagalba neteisėtai imigruoti, sudėties elementams, todėl pagrindinėje byloje nagrinėjamų baudžiamosios teisės nuostatų taikymui.
- 32 Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnio 3 ir 3bis dalys skirtos ne trečiųjų šalių piliečiams, kurie neteisėtai atvyksta į Italiją ir joje gyvena be leidimo gyventi, o asmenims, kurie padeda šiems piliečiams neteisėtai atvykti ir apsigyventi šios valstybės teritorijoje. Vien tai, kad po to, kai neteisėtai atvyksta, šie piliečiai tampa Sąjungos piliečiais dėl kilmės valstybės įstojimo į Sąjungą, negali turėti įtakos baudžiamųjų bylų, iškeltų šiems asmenims, kurie suteikė pagalbą neteisėtai imigruoti, eigai.
- 33 Šis Sąjungos pilietybės įgijimas yra faktinė situacija, kuri negali pakeisti minėto nusikaltimo – pagalbos neteisėtai imigruoti – elementų.
- 34 Kaip nurodyta šio sprendimo 28 punkte, pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą baudžiamosios teisės aktą, t. y. Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnio 3 ir 3bis dalis, už pagalbą neteisėtai imigruoti į Italiją baudžiama laisvės atėmimo bausme remiantis Direktyvos 2002/90 3 straipsniu ir Pagrindų sprendimo 2002/946 1 straipsniu, kuriuose numatyta, kad už tokį pažeidimą turi būti baudžiama veiksminga, proporcinga ir atgrasomąja bausme.
- 35 Taigi nusikaltimo, kurį sudaro pagalba neteisėtai imigruoti, sudėties elementai Italijos teisės sistemoje liko nepakeisti, nes Rumunijos įstojimas į Sąjungą neturėjo jokio poveikio šios nusikalstamos veikos kvalifikavimui.

- 36 Kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 26 ir 27 punktuose, nėra Direktyvos 2002/90 nuostatos arba kito Sąjungos teisės teksto, kuriuo remiantis būtų galima konstatuoti, kad dėl Sąjungos pilietybės įgijimo turėjo išnykti tokių kaltinamųjų, kaip pagrindinėje byloje, kurie vertėsi nelegalia prekyba darbuotojais, padaryta nusikalstama veikla. Jeigu būtų nuspręsta kitaip, tokia prekyba būtų skatinama vos tik valstybė pradėtų stojimo į Sąjungą procesą, nes prekiautojai būtų įsitikinę, kad vėliau įgis imunitetą. Taigi būtų pasiektas visiškai priešingas tikslas, nei siekė Sąjungos teisės aktų leidėjas.
- 37 Be to, Teisingumo Teismas pakartotinai nusprendė, kad nuostatos dėl Sąjungos pilietybės taikomos nuo jų įsigaliojimo, todėl reikia konstatuoti, jog jos turi būti taikomos dabartinėms ankstesnių situacijų pasekmėms (2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *D'Hoop*, C-224/98, EU:C:2002:432, 25 punktą ir 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Ziolkowski ir Szeja*, C-424/10 ir C-425/10, EU:C:2011:866, 58 punktą).
- 38 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aiškiai matyti, kad nusikalstama veika, kuria kaltinami kaltinamieji pagrindinėje byloje, buvo padaryta 2004 ir 2005 m.
- 39 Kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 36 ir 37 punktuose, dėl šios nusikalstamos veikos materialinio sudėties požymio įgyvendinimo būdo ji priskirtina prie momentinių nusikalstamų veikų kategorijos. Pagalba atvykti faktiškai įgyvendinama, kai trečiosios šalies pilietis kerta Sąjungos išorės sieną, o pagalba apsigyventi – kai asmeniui įteikiami sukčiaujant gauti dokumentai, leidžiantys siūlyti jam teisę gauti lengvatas, susijusias su Sąjungos pilietyste ar užsienio šalies darbuotojo, kurio padėtis yra teisėta, statusu.
- 40 Taigi nusikalstama veika, kuria kaltinami kaltinamieji pagrindinėje byloje, buvo visa galutinai padaryta iki Rumunijos įstojimo į Sąjungą 2007 m. sausio 1 d. ir *a fortiori* iki paskutinių darbuotojų, šios valstybės piliečių, laisvo judėjimo apribojimų panaikinimo 2014 m. sausio 1 d.
- 41 Todėl šioje byloje ši nusikalstama veika nėra situacija, susidariusi iki Rumunijos įstojimo į Sąjungą, kurios pasekmių neatsirado iki šio įstojimo (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *X*, C-318/13, EU:C:2014:2133, 22 ir 23 punktus).
- 42 Todėl, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į prejudicinius klausimus reikia atsakyti: ESS 6 straipsnį ir Chartijos 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad valstybės įstojimas į Sąjungą nėra kliūtis tam, kad kita valstybė narė galėtų nustatyti baudžiamąją sankciją asmenims, kurie iki šio įstojimo padarė nusikaltimą, kurį sudaro pagalba neteisėtai imigruoti pirmosios valstybės piliečiams.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

ESS 6 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad valstybės įstojimas į Sąjungą nėra kliūtis tam, kad kita valstybė narė galėtų nustatyti baudžiamąją sankciją asmenims, kurie iki šio įstojimo padarė nusikaltimą, kurį sudaro pagalba neteisėtai imigruoti pirmosios valstybės piliečiams.

Parašai.